

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/825

2018 m. gegužės 30 d.

kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ir Reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) apsaugos nuo importo dempingo kaina ir subsidijuojamo importo iš šalių, kurios nėra Sąjungos narės, bendrosios taisyklės yra nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (ES) 2016/1036⁽²⁾ ir (ES) 2016/1037⁽³⁾ (toliau bendrai – reglamentai). Reglamentai iš pradžių buvo priimti 1968 m. ir paskutinį kartą iš esmės iš dalies pakeisti 1996 m., užbaigus Urugvajaus derybų, vykusių pagal Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT), ratą. Kadangi reglamentai nuo 1996 m. buvo ne kartą iš dalies keičiami, teisės aktų leidėjai nusprendė reglamentus kodifikuoti, siekdami aiškumo ir racionalumo;
- (2) nors reglamentai buvo iš dalies keičiami ir kodifikuojami, nebuvo atlikta esminės jų veikimo peržiūros. Komisija pradėjo reglamentų peržiūrą, kad, *inter alia*, būtų geriau atsižvelgiama į XXI a. pradžios verslo poreikius;
- (3) remiantis tos peržiūros išvadomis, reikėtų iš dalies pakeisti tam tikras reglamentų nuostatas siekiant didesnio skaidrumo ir nuspėjamumo, numatyti veiksmingas kovos su trečiųjų valstybių atsakomaisiais veiksmais priemones, padidinti veiksmingumą ir pagerinti vykdymo užtikrinimą ir optimizuoti peržiūrų praktiką. Be to, į reglamentus turėtų būti įtraukta tam tikra praktika, kuria pastaraisiais metais vadovautasi antidempingo ir kompensacinių muitų tyrimuose;
- (4) siekiant didesnio antidempingo ir kompensacinių muitų tyrimų skaidrumo ir nuspėjamumo, šalys, kurios patirs poveikį dėl laikinųjų antidempingo ir kompensacinių priemonių nustatymo, visų pirma importuotojai, turėtų būti informuojami, kad tokias priemones ketinama nustatyti. Be to, kai vykdam tyrimus konstatuojama, kad nėra tikslinga nustatyti laikinas priemones, pageidautina, kad šalys būtų pakankamai iš anksto informuojamos apie tai, kad priemonės nėra nustatomos. Siekiant apriboti žymaus importo išaugimo riziką išankstinio informacijos

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 443, 2017 12 22, p. 934) ir 2018 m. balandžio 16 d. Tarybos per pirmąjį svarstymą priimta pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2018 m. gegužės 29 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016 6 30, p. 21).

⁽³⁾ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016 6 30, p. 55).

atskleidimo laikotarpiu, Komisija turėtų vykdyti importo registraciją, kai tai įmanoma. Kai numatoma importo registracija išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu, būtina atsižvelgti į tai, kad jos tikslu reikia atlikti susijusios rizikos ir tikimybės, kad šios aplinkybės pakenks priemonių ištaisomajam poveikiui, prognozių analizę. Be to, Komisija turėtų rinkti papildomą statistinę informaciją Europos Sąjungos integruotojo tarifo (TARIC) lygmeniu, kad būtų užtikrintas tinkamas faktinis importo analizės pagrindas. Jeigu registracija nėra įmanoma, o išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu importas toliau žymiai auga, Komisija turėtų šią žalą atspindėti žalos skirtume;

- (5) prieš nustatant laikinąsias priemones eksportuotojams ar gamintojams turėtų būti suteikta šiek tiek laiko jų individualaus dempingo skirtumo ar kompensuotinos subsidijos dydžio apskaičiavimui ir skirtumui, kuris būtų adekvatus panaikinti žalą Sąjungos pramonei, patikrinti. Taip prieš nustatant priemones būtų galima ištaisyti apskaičiavimo klaidas;
- (6) siekiant užtikrinti, kad kovos su atsakomaisiais veiksmais priemonės būtų veiksmingos, Sąjungos gamintojai turėtų turėti galimybę remtis reglamentais nesibaimindami trečiųjų šalių atsakomųjų veiksmų. Pagal galiojančias nuostatas numatyta, kad esant ypatingoms aplinkybėms tyrimas inicijuojamas negavus skundo, jei esama pakankamai dempingo ar kompensuotinių subsidijų, ir žalos bei priežastinio ryšio įrodymų. Prie tokių ypatingų aplinkybių turėtų būti priskirtas trečiųjų šalių grasinimas imtis atsakomųjų veiksmų;
- (7) kai tyrimas inicijuojamas negavus skundo, Komisija turėtų reikalauti, kad Sąjungos gamintojai pateiktų tyrimui tęsti būtiną informaciją siekiant užtikrinti, kad būtų turima pakankamai informacijos tokiam tyrimui atlikti trečiųjų šalių grasinimų dėl atsakomųjų veiksmų atveju;
- (8) trečiosios valstybės vis labiau kišasi į prekybą žaliavomis, siekdamos išlaikyti žaliavas tose valstybėse vidaus tolesnių naudotojų naudai, pavyzdžiui, nustato eksporto mokesčius arba taiko dvigubos kainodaros sistemas. Dėl tokio kišimosi atsiranda papildomų prekybos iškraipymų. Todėl žaliavų kainos neatspindi konkrečios žaliavos pasiūlos ir paklausos įprastų rinkos jėgų veikimo. Dėl to Sąjungos gamintojai ne tik patiria žalą dėl dempingo, bet ir nukentia dėl papildomų prekybos iškraipymų, palyginti su tokią praktiką taikančių trečiųjų šalių tolesniais gamintojais. Siekiant tinkamai apsaugoti prekybą, į tokius iškraipymus turėtų būti atsižvelgta nustatant taikytinų muitų dydį;
- (9) Komisija turėtų patikrinti, ar esama žaliavų rinkų iškraipymų, remdamasi gautu skundu ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) „Pramoninių žaliavų eksporto apribojimų sąvadu“ arba kita EBPO duomenų baze, kuria pakeičiama ta duomenų bazė ir kurioje nurodomi žaliavų rinkų iškraipymai;
- (10) Sąjungoje kompensuotinos subsidijos yra iš esmės uždraustos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 straipsnio 1 dalį. Todėl trečiųjų valstybių taikomos kompensuotinos subsidijos itin iškraipo prekybą. Kurį laiką Komisija palaipsniui mažino leistinos valstybės pagalbos sumą. Nustatant kompensuojamąsias priemones, mažesnio maito taisyklė apskritai nebegali būti toliau taikoma;
- (11) kai pabaigus priemonių galiojimo pabaigos peržiūros tyrimą priemonės nepratęsiamos, nes tyrimo laikotarpiu nustatyta, kad nėra sąlygų, dėl kurių priemonės turėtų būti toliau taikomos, tyrimo dėl prekių, kurioms buvo taikoma muitinės procedūra, metu surinkti muitai turėtų būti grąžinami importuotojams;
- (12) Komisija prireikus turėtų pradėti tarpines peržiūras tais atvejais, kai Sąjungos pramonė patiria didesnes sąnaudas dėl aukštesnių socialinių ir aplinkos standartų. Be to, Komisija taip pat turėtų pradėti tarpines peržiūras tais atvejais, kai eksportuojančiose valstybėse pasikeičia aplinkybės, susijusios su socialiniais ir aplinkos standartais. Pavyzdžiui, jeigu valstybė, kuriai taikomos priemonės, pasitraukia iš daugiašalių aplinkos apsaugos susitarimų ir susijusių protokolų, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, ar iš Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijų, išvardytų reglamentų la priede, atlikus tarpinės peržiūros tyrimą galėtų būti nuspręsta atsisakyti galiojančių išipareigojimų. Peržiūros mastas priklausytų nuo konkretaus pokyčio pobūdžio. Tokios tarpinės peržiūros galėtų būti pradėdamos ir *ex officio*;
- (13) Komisija gali priimti aiškinamuosius komunikatus, kuriuose būtų pateiktos bendros gairės suinteresuotosioms šalims dėl reglamentų taikymo. Pagal nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką tokie komunikatai nėra teisiškai privalomi ir jais nekeičiamos Sąjungos teisės privalomos taisyklės. Remdamasi bendrais vienodo požiūrio ir teisėtų lūkesčių principais, Komisija taiko tokius komunikatus, tačiau, juos priimdama, ji negali

atsisakyti savo diskrecijos bendros prekybos politikos srityje. Prieš priimdama tokius komunikatus, Komisija turėtų atlikti konsultacijas pagal Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 11 straipsnio 3 dalį. Europos Parlamentas ir Taryba taip pat gali pareikšti savo nuomones;

- (14) Sąjungos pramonė nebeturėtų būti apibrėžiama pagal reglamentuose nustatytas inicijavimo ribas;
- (15) be to, Komisija turėtų užtikrinti, kad visos suinteresuotosios šalys turėtų kuo geresnes galimybes susipažinti su informacija, numatydamą tokią informavimo sistemą, pagal kurią suinteresuotosios šalys gautų pranešimą tyrimo bylas papildžius nauja nekonfidencialia informacija, ir užtikrindama galimybę susipažinti su tokia informacija internetinėje platformoje;
- (16) jei pradinių tyrimų metu nustatoma, kad dempingo skirtumas ar kompensuotinos subsidijos dydis nesiekia *de minimis* ribų, atitinkamų eksportuotojų, dėl kurių nebus vykdomi tolesni peržiūros tyrimai, ir tokių eksportuotojų atžvilgiu tyrimas turėtų būti nedelsiant nutrauktas;
- (17) Komisija turėtų pritarti pasiūlytam išipareigojimui tik tokiu atveju, kai, remdamasi prognozių analize, ji įsitikina, kad juo bus veiksmingai pašalintas žalingas dempingo poveikis;
- (18) jei tenkinamos tyrimo dėl vengimo inicijavimo sąlygos, importas turėtų būti registruojamas visais atvejais;
- (19) tyrimų dėl vengimo patirtis rodo, kad kartais nustatoma, jog patys nagrinėjamojo produkto gamintojai priemonių nevengia, tačiau visgi jie yra susiję su gamintoju, kuriam taikomos pradinės priemonės. Tokiais atvejais gamintojams neturėtų būti užkirstas kelias pasinaudoti išimtimi vien todėl, kad jie susiję su gamintoju, kuriam taikomos pradinės priemonės. Taigi turėtų būti panaikinta sąlyga, kad nagrinėjamojo produkto gamintojai, siekiantys, kad jiems nebūtų taikomas registravimas ar išplėsti muitai, neturėtų būti susiję su gamintojais, kuriems taikomos pradinės priemonės. Be to, kai priemonių vengiama Sąjungoje, tai, kad importuotojai yra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, neturėtų būti lemiamas veiksnys sprendžiant, ar importuotojui galima taikyti išimtį;
- (20) tais atvejais, kai Sąjungos gamintojų yra tiek daug, kad reikia atrinkti imtį, gamintojų imtis turėtų būti atrenkama iš visų Sąjungos gamintojų, o ne tik iš skundą teikiančių gamintojų;
- (21) žaliavų rinkų iškraipymų, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2016/1036 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, 7 straipsnio 2a dalyje, atvejais Komisija turėtų atlikti Sąjungos interesų patikrinimą, kaip nustatyta to reglamento 7 straipsnio 2b dalyje. Jeigu Komisija, nustatydamą muitų, kuriems taikomas to reglamento 7 straipsnis, dydį, nusprendžia taikyti to reglamento 7 straipsnio 2 dalį, ji turėtų atlikti Sąjungos interesų patikrinimą pagal to reglamento 21 straipsnį remdamasi priemonėmis, nustatytomis pagal 7 straipsnio 2 dalį;
- (22) atliekant Sąjungos interesų testą galimybė pateikti pastabas turėtų būti suteikta visiems Sąjungos gamintojams, o ne tik skundą teikiantiems gamintojams;
- (23) Komisija, teikdama Europos Parlamentui ir Tarybai metinę ataskaitą dėl reglamentų įgyvendinimo, sudaro galimybę reguliariai ir laiku stebėti prekybos apsaugos priemones. Europos Parlamente turėtų būti pasikeista nuomonėmis dėl tos ataskaitos ir į tokį pasikeitimą nuomonėmis turėtų būti įtrauktas prekybos apsaugos priemonių veikimo klausimas. Taryba turėtų turėti galimybę dalyvauti tokiaime pasikeitime nuomonėmis;
- (24) Komisija turėtų taikyti antidempingo ir kompensacinius muitus ir juos rinkti taip pat ir valstybių narių kontinentiniuose šelfuose ar valstybių narių pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) paskelbtose išskirtinėse ekonominėse zonose su sąlyga, kad produktas, kuriam taikomos priemonės, yra naudojamas kurioje nors iš šių vietų jūros dugno bei podugnio negyvųjų gamtos išteklių tyrimo ar eksploatavimo tikslais arba siekiant gaminti energiją iš vandens, srovių ir vėjo, ir su sąlyga, kad produktas, kuriam taikomos priemonės, ten yra vartojamas

dideliais kiekiais. Ketinimas tokiu būdu išplėsti taikymą turėtų būti nurodytas pranešime apie tyrimų inicijavimą ir turėtų būti pagrįstas pakankamais įrodymais prašyme. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento taikymo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant nustatyti antidempingo ir kompensacinių muitų taikymo ir surinkimo tvarką. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos - reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;

- (25) siekiant atnaujinti žaliavų rinkų iškraipymų apibrėžčių sąrašą papildant jį naujais žaliavų rinkų iškraipymais tuo atveju, jeigu EBPO „Pramoninių žaliavų eksporto apribojimų sąvade“ arba kitoje EBPO duomenų bazėje, kuria pakeičiama ta duomenų bazė, yra nurodoma kitų žaliavų rinkų iškraipymų nei įtraukti į sąrašą iškraipymai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies pakeistas žaliavų rinkų iškraipymų Reglamento (ES) 2016/1036 7 straipsnio 2a dalyje nurodytas sąrašas. Be to, siekiant tinkamai spręsti žymaus importo išaugimo problemą, jeigu tai įvyksta išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų pailginama arba sutrumpinama išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio trukmė. Išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio trukmė turėtų būti sutrumpinta, jeigu importas žymiai išauga, o Komisija negali šios problemos išspręsti. Vis dėlto, jeigu importas žymiai neišaugo arba jeigu Komisija gali tą problemą išspręsti, išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio trukmė turėtų būti pailginta siekiant užtikrinti nuspėjamumą Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ⁽²⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (26) todėl reglamentai (ES) 2016/1036 ir (ES) 2016/1037 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) 2016/1036 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 4 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„1. Šiame reglamente terminas „Sąjungos pramonė“ reiškia panašius produktus gaminančių Sąjungos gamintojų visumą arba gamintojus, kurių bendras pagamintas tokių produktų kiekis sudaro didžiąją Sąjungoje pagamintų tokių produktų dalį, išskyrus“;

- 2) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalyje po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Skundus taip pat gali kartu pateikti Sąjungos pramonė arba bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, arba bet kuri asociacija, neturinti juridinio asmens teisių, veikiančys Sąjungos pramonės vardu, ir profesinės sąjungos arba juos gali paremti profesinės sąjungos. Tai nedaro poveikio Sąjungos pramonės galimybei atsiimti skundą.“;

- b) įterpiama ši dalis:

„1a. Komisija sudaro palankesnes sąlygas pasinaudoti prekybos apsaugos priemone įvairialypiams ir susiskaidžiusiems pramonės sektoriams, kuriuos sudaro daugiausia mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ), pasitelkiant tam skirtą MVĮ pagalbos tarnybą, pvz., didinant informuotumą, teikiant bendrą informaciją ir paaiškinimus apie procedūras ir apie tai, kaip pateikti skundą, skelbiant standartinius klausimynus visomis oficialiomis Sąjungos kalbomis ir atsakant į bendrus su konkrečiu atveju nesusijusius klausimus.

MVĮ pagalbos tarnyba pateikia standartines nuolatinius tikslais teikiamų statistinių duomenų formas ir klausimynus.“;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

3) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 7 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„7. Sąjungos gamintojai, profesinės sąjungos, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujančios asociacijos, naudotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė pagal 5 straipsnio 10 dalį, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, pateikę prašymus raštu, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrimo šalies pateiktą informaciją, išskyrus Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus, kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus ir nėra konfidenciali, kaip apibrėžta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.“;

b) 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Inicijavus tyrimą pagal 5 straipsnio 9 dalį, jis, jei tai įmanoma, baigiamas per vienus metus. Bet kuriuo atveju toks tyrimas baigiamas per 14 mėnesių nuo inicijavimo remiantis išvadamis pagal 8 straipsnį išsipareigojimų atžvilgiu arba remiantis išvadamis pagal 9 straipsnį galutinių veiksmų atžvilgiu. Tyrimo laikotarpis, ypač įvairialypių ir susiskaidžiusių pramonės sektorių, kuriuos sudaro daugiausia MVL, atveju, jei tai įmanoma, turi sutapti su finansiniais metais.“;

c) papildoma šiomis dalimis:

„10. Panašaus produkto Sąjungos gamintojų prašoma bendradarbiauti su Komisija atliekant tyrimus, inicijuotus pagal 5 straipsnio 6 dalį.

11. Komisija paskiria bylas nagrinėjančių pareigūną, kurio įgaliojimus ir užduotis Komisija nustato tvirtinamaisiais įgaliojimais ir kuris užtikrina, kad suinteresuotosios šalys veiksmingai naudotųsi procedūrinėmis teisėmis.“;

4) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti, jeigu:

a) pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros;

b) suinteresuotosioms šalims apie tai pranešta ir sudarytos tinkamos galimybės pateikti informaciją bei pastabas, remiantis 5 straipsnio 10 dalimi;

c) preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sukelta žala Sąjungos pramonei ir

d) dėl Sąjungos interesų būtina įsikišti siekiant užkirsti kelią tokiai žalai.

Laikinieji muitai nustatomi ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų ir paprastai ne vėliau kaip praėjus septyniems mėnesiams, tačiau bet koku atveju ne vėliau kaip praėjus aštuoniems mėnesiams nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

Trijų savaičių laikotarpiu, po to, kai išsiunčiama informacija suinteresuotosioms šalims pagal 19a straipsnį (išankstinis informacijos atskleidimo laikotarpis), laikinieji muitai nenustatomi. Tokios informacijos suteikimas nedaro poveikio vėlesniam susijusiam sprendimui, kurį gali priimti Komisija.

Komisija ne vėliau kaip 2020 m. birželio 9 d. įvertina, ar per išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpį importas žymiai išaugo ir, jeigu jis išaugo, ar dėl to Sąjungos pramonei padaryta papildomos žalos nepaisant priemonių, kurių Komisija galėjo imtis pagal 14 straipsnio 5a dalį ir 9 straipsnio 4 dalį. Ji remiasi konkrečiais duomenimis, surinktais pagal 14 straipsnio 6 dalį ir visa turima susijusia informacija. Komisijai pagal 23a straipsnį priima deleguotąjį aktą, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpis būtų pakeistas į dviejų savaičių laikotarpį, jeigu importas yra žymiai išaugęs ir dėl to padaryta papildomos žalos, o jeigu tai neįvyko – į keturių savaičių laikotarpį.

Tuo pat metu, kai Komisija suinteresuotosioms šalims pateikia informaciją pagal 19a straipsnį, ji savo interneto svetainėje viešai paskelbia savo ketinimą nustatyti laikinuosius muitus, taip pat informaciją apie galimus muitų tarifus.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„2a. Nagrinėdama, ar mažesnio už dempingo skirtumą muito pakaktų žalai pašalinti, Komisija atsižvelgia į tai, ar esama žaliavų rinkų iškraipymų atitinkamo produkto atžvilgiu.

Šios dalies tikslais žaliavų rinkų iškraipymus sudaro šios priemonės: dvigubos kainodaros sistemos, eksporto mokesčiai, papildomi eksporto mokesčiai, eksporto kvotos, eksporto uždraudimas, fiskalinis eksporto mokesčiai, licencijų išdavimo reikalavimai, minimali eksporto kaina, pridėtinės vertės mokesčio (PVM) grąžinimo sumažinimas ar panaikinimas, eksportuotojams taikomas apribojimas, kad muitinės procedūros atliekamos tik tam tikrose įstaigose, pripažintų eksportuotojų sąrašas, vidaus rinkos prievolė, uždaroji kasyba, jeigu atitinkamos žaliavos kaina, palyginti su kainomis tipiškose tarptautinėse rinkose, yra žymiai mažesnė.

Komisijai pagal 23a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas papildant šios dalies antroje pastraipoje nurodytą sąrašą naujais žaliavų rinkų iškraipymais, jeigu EBPO „Pramoninių žaliavų eksporto apribojimų sąvade“ arba kitoje EBPO duomenų bazėje, kuria pakeičiama ši duomenų bazė, yra nurodomos kitų rūšių priemonės.

Tyrimas apima šios dalies antroje pastraipoje nurodytus žaliavų rinkų iškraipymus, dėl kurių egzistavimo Komisija turi pakankamai įrodymų vadovaujantis 5 straipsniu.

Šio reglamento tikslu perdirbtos ar neperdirbtos žaliavos, įskaitant energiją, dėl kurių nustatytas iškraipymas, turi sudaryti, atskirai paėmus, ne mažiau kaip 17 proc. atitinkamo produkto gamybos sąnaudų. Šiam apskaičiavimui naudojama neiškreipta žaliavos kaina, nustatyta tipiškose tarptautinėse rinkose.

2b. Kai Komisija, remdamasi visa pateikta informacija, gali padaryti aiškią išvadą, kad Sąjungos interesus atitinka laikinųjų muitų sumos nustatymas pagal šio straipsnio 2a dalį, šio straipsnio 2 dalis netaikoma. Komisija aktyviai siekia gauti informaciją iš suinteresuotųjų šalių, kad galėtų nustatyti, ar taikoma šio straipsnio 2 dalis ar 2a dalis. Šiuo atžvilgiu Komisija nagrinėja visą atitinkamą informaciją, pavyzdžiui, apie nepanaudotus pajėgumus eksportuojančioje valstybėje, konkurenciją dėl žaliavų ir poveikį tiekimo grandinėms, skirtoms Sąjungos bendrovėms. Jeigu nebendradarbiaujama, Komisija gali padaryti išvadą, kad Sąjungos interesus atitinka tai, kad būtų taikoma šio straipsnio 2a dalis. Atliekant Sąjungos interesų patikrinimą pagal 21 straipsnį šiam klausimui skiriamas ypatingas dėmesys.

2c. Kai žalos skirtumas apskaičiuojamas remiantis tiksline kaina, taikomas tikslinis pelnas nustatomas atsižvelgiant į tokius veiksniai kaip pelningumo lygis prieš padidėjant importui iš tiriamosios valstybės, pelningumo lygis, reikalingas visoms išlaidoms ir investicijoms padengti, moksliniai tyrimai bei technologinė plėtra ir inovacijos ir pelningumo lygis, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis. Toks pelno skirtumas negali būti mažesnis nei 6 proc.

2d. Nustatant tikslią kainą tinkamai atsižvelgiama į faktines gamybos sąnaudas Sąjungos pramonėje, kurios susidaro dėl daugiašalių aplinkos apsaugos susitarimų ir susijusių protokolų, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, arba dėl Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijų, išvardytų šio reglamento la priede. Be to, atsižvelgiama į šio straipsnio 2c dalyje nenurodytas dėl tų susitarimų ir konvencijų susidarancias būsimas sąnaudas, kurias Sąjungos pramonė patirs per priemonės taikymo laikotarpį pagal 11 straipsnio 2 dalį.“;

5) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, gali priimti bet kurio eksportuotojo pateiktus tenkinančius pasiūlymus dėl savanoriškų išsipareigojimų peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis.

Tokiu atveju ir tol, kol šie išsipareigojimai galioja, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, arba galutiniai muitai, nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, netaikomi atitinkamam nagrinėjamųjų produktų, gaminių Komisijos sprendime dėl išsipareigojimų priėmimo (su vėlesniais pakeitimais) nurodytų bendrovių, importui.

Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina dempingo skirtumui pašalinti, ir jos didinamos mažiau nei dempingo skirtumas, jei tokio padidrinimo užtektų Sąjungos pramonės patirtai žalai pašalinti.

Nagrinėjant, ar kainų padidinimas pagal tokius įsipareigojimus mažiau nei dempingo skirtumas būtų pakankamas žalai pašalinti, atitinkamai taikomos 7 straipsnio 2a, 2b, 2c ir 2d dalys.“;

b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Išskyrus ypatingas aplinkybes, įsipareigojimai negali būti siūlomi vėliau, nei likus penkioms dienoms iki 20 straipsnio 5 dalyje nustatyto pareiškimų pateikimo laikotarpio pabaigos, kad kitoms šalims būtų užtikrinta galimybė pateikti pastabas.“;

c) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Nebūtina priimti pasiūlytų įsipareigojimų, jeigu jų priėmimas laikomas nepraktišku, pavyzdžiui, kai esamų ar galimų eksportuotojų yra pernelyg daug, arba dėl kitų priežasčių, įskaitant su bendrąja politika susijusias priežastis, apimančią visų pirma principus ir prievoles, išdėstytus daugiašaliuose aplinkos apsaugos susitarimuose ir susijusiuose protokoluose, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, ir TDO konvencijose, išvardytose šio reglamento Ia priede. Suinteresuotam eksportuotojui gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių ketinama atmeti jo pasiūlytą įsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti atitinkamas pastabas. Įsipareigojimo atmetimo priežastys išdėstomos galutiniame sprendime.

4. Iš šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus, reikalaujama pateikti nekonfidencialią tokių įsipareigojimų versiją, kuri būtų parengta visapusiškai laikantis 19 straipsnio, kad ji būtų prieinama kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims, Europos Parlamentui ir Tarybai.

Be to, prieš priimant tokį pasiūlymą, Sąjungos pramonei suteikiama galimybė pateikti pastabas dėl pagrindinių įsipareigojimų požymių.“;

6) 9 straipsnio 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį inicijavus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu nagrinėjamųjų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Jeigu atliekant tas pačias procedūras nustatoma, kad dempingo skirtumas yra mažesnis nei 2 proc. procentinėmis dalimis išreikštos eksporto kainos, tyrimas nedelsiant baigiamas.

4. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad dempingas ir jo padaryta žala egzistuoja ir kad pagal 21 straipsnį reikia įsikišti, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, Komisija, laikydama 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, nustato galutinį antidempingo muitą. Kai galioja laikinieji muitai, Komisija šią procedūrą inicijuoja ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki tokių muitų taikymo pabaigos.

Antidempingo maito suma turi neviršyti nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei šis mažesnis maitas būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti. Atitinkamai taikomos 7 straipsnio 2a, 2b, 2c ir 2d dalys.

Kai Komisija nėra įregistravusi importo, bet ji, remdamasi visos galutinių priemonių priėmimo metu turimos susijusios informacijos analize, nustato, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu žymiai išauga importas, dėl kurio vykdomas tyrimas, Komisija atsižvelgia į papildomą žalą dėl tokio padidėjimo nustatydamą žalos skirtumą ne ilgesniam, nei 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas, laikotarpiui.“;

7) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad labai tikėtina, jog priemonei nustojus galioti dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas ir žala, arba kad žala pašalinta iš dalies ar iš esmės dėl to, kad pritaikytos priemonės, arba kad eksportuotojų padėtis ar rinkos sąlygos rodo tolesnio, žalą sukeliančio dempingo tikimybę, arba kad toliau esama žaliavų rinkų iškraipymų.“;

b) 5 dalis papildoma šia pastraipa:

„Jei po pagal 2 straipsnį atlikto tyrimo priemonė baigia galioti, visi po to tyrimo dėl prekių, kurioms buvo taikoma muitinės procedūra, inicijavimo dienos surinkti muitai gražinami, jei dėl to pateikiamas prašymas nacionalinėms muitinės institucijoms ir jos jį patenkina pagal taikytinus Sąjungos muitų teisės aktus dėl muto gražinimo ir atsisakymo išieškoti muitą. Gražindamos muitą atitinkamos nacionalinės muitinės institucijos palūkanų nemoka.“;

8) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„3. Tyrimai pagal šį straipsnį inicijuojami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotosios šalies prašymu, remiantis pakankamais įrodymais dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų. Tyrimas pradamas Komisijai priėmus reglamentą, kuriame taip pat nurodoma muitinės institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Kai tik suinteresuotoji šalis arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo grindžiamas tyrimo inicijavimas, ir Komisija baigia jo analizę arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia inicijuoti tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.“;

b) 4 dalies pirma, antra, trečia ir ketvirta pastraipos pakeičiamos taip:

„4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima kompanijos, kurioms suteiktos išimtyys.

Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami laikantis terminų, nurodytų Komisijos reglamente, pagal kurį inicijuojamas tyrimas.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vykdomi už Sąjungos ribų, išimtyys gali būti suteiktos atitinkamo produkto gamintojams, kurie, kaip nustatyta, neužsiima vengimo praktika, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vykdomi Sąjungoje, išimtyys gali būti suteiktos importuotojams, kurie gali įrodyti neužsiimantys vengimo praktika, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.“;

9) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Pagal šį reglamentą gali būti priimtos specialiosios nuostatos, visų pirma susijusios su bendra kilmės sąvokos apibrėžtimi, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013 (*), ir su antidempingo muto taikymu ir surinkimu valstybių narių kontinentiniuose šelfuose ar valstybių narių pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) paskelbtose išskirtinėse ekonominėse zonosė.

(*) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Inicijavusi tyrimą ir tinkamu laiku informavusi valstybes nares, Komisija gali nurodyti muitinės institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo tos registracijos datos. Importas pradamas registruoti, kai Sąjungos pramonė pateikia prašymą, kuriame pateikta pakankamų įrodymų tokiam veiksmui pateisinti. Importas taip pat gali būti pradamas registruoti pačios Komisijos iniciatyva. Registracija įvedama Komisijos reglamentu. Tokiame reglamente nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, galimos turbinės prievolės suma. Importas registruojamas ne ilgiau kaip devynis mėnesius.“;

c) įterpiama ši dalis:

„5a. Remdamasi 19a straipsniu Komisija išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu registruoja importą pagal šio straipsnio 5 dalį, išskyrus atvejus, kai ji turi pakankamai įrodymų, kaip apibrėžta 5 straipsnyje, kad nesilaikoma 10 straipsnio 4 dalies c ar d punktų reikalavimų. Priimdama sprendimą dėl registravimo, Komisija visų pirma analizuoja informaciją, surinktą remiantis sukurtais Europos Sąjungos integruotųjų tarifų (TARIC) kodais, skirtais tiriamiems produktams pagal šio straipsnio 6 dalį.“;

d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės praneša Komisijai apie tiriamų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, taip pat apie muitų, surinktų vadovaujantis šiuo reglamentu, sumą. Inicijuodama tyrimą pagal 5 straipsnį Komisija sukuria TARIC kodus, atitinkančius tiriamą produktą. Valstybės narės naudoja minėtus TARIC kodus tam, kad praneštų apie tiriamo produkto importą, kai inicijuojamas tyrimas. Gavusi suinteresuotosios šalies konkretų motyvuotą prašymą, Komisija gali nuspręsti pateikti jai nekonfidencialias informacijos apie atitinkamų produktų bendrą importo apimtį ir vertę suvestines.“;

e) papildoma šia dalimi:

„8. Kai Komisija ketina priimti dokumentą, kuriame galimoms suinteresuotosioms šalims pateikiamos bendros gairės dėl šio reglamento taikymo, vykdomos viešosios konsultacijos pagal ES sutarties 11 straipsnio 3 dalį. Europos Parlamentas ir Taryba taip pat gali pareikšti savo nuomones.“;

10) įterpiamas šis straipsnis:

„14a straipsnis

Kontinentinis šelfas arba išskirtinė ekonominė zona

1. Antidempingo muitas taip pat gali būti nustatytas produktams dempingo kaina, kurių žymus kiekis atgabnamas į dirbtinę salą, stacionarius arba plūduriuojančius įrenginius arba kitas valstybių narių kontinentiniuose šelfuose esančias struktūras arba valstybių narių pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) paskelbtas išskirtines ekonomines zonas, jeigu tuo būtų padaryta žala Sąjungos pramonei. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomos tokių muitų atsiradimo sąlygos bei procedūros dėl pranešimo apie tokius produktus, jų deklaravimo ir tokių muitų mokėjimo, įskaitant muitų išieškojimą, grąžinimą ir atsakymą išieškoti (muitinės priemonė). Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija 1 dalyje nurodytus muitus nustato tik nuo tos dienos, kai 1 dalyje nurodyta muitinės priemonė pradeda taikyti. Komisija praneša visiems ekonominės veiklos vykdytojams, kad muitinės priemonė pradeda taikyti, atskirai apie tai paskelbdama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*“;

11) 17 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Tais atvejais, kai Sąjungos gamintojų, eksportuotojų ar importuotojų, produktų tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: tyrimui atrenkamas tikrai pagrįstai nustatytas šalių, produktų ar sandorių skaičius naudojant pagal atrankos metu turimą informaciją statistiniu požiūriu pagrįstą imtį, arba tiriant didžiausią tipiską produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

2. Šalių, produktų rūšių ar sandorių galutinę atranką pagal šias imties nuostatas vykdo Komisija. Tačiau siekiant, kad būtų galima atrinkti tipiską imtį, pirmenybė teikiama imčiai, kuri atrenkama tariantis su atitinkamomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir pateikia pakankamai informacijos per vieną savaitę nuo tyrimo inicijavimo.“;

12) įterpiamas šis straipsnis:

„19a straipsnis

Informacija pradiniam etape

1. Sąjungos gamintojai, importuotojai, eksportuotojai, jiems atstovaujančios asociacijos ir eksportuojančios valstybės atstovai gali prašyti pateikti jiems informaciją apie planuojamą laikinųjų muitų nustatymą. Prašymai pateikti šią informaciją teikiami raštu, laikantis pranešime apie inicijavimą nustatyto termino. Tokia informacija toms šalims pateikiama prieš tris savaites iki laikinųjų muitų nustatymo. Tokia informacija apima: tik informavimo tikslais teikiamą siūlomų muitų santrauką, tai, kaip apskaičiuotas dempingo skirtumas ir skirtumas, pakankamas Sąjungos pramonei padarytai žalai atitaisyti, tinkamai atsižvelgiant į poreikį laikytis prievolių užtikrinti konfidencialumą, kaip nustatyta 19 straipsnyje. Šalys per tris darbo dienas nuo tokios informacijos pateikimo dienos pateikia pastabas dėl apskaičiavimų tikslumo.

2. Tais atvejais, kai ketinama ne nustatyti laikinuosius muitus, o tęsti tyrimą, suinteresuotosioms šalims apie tai pranešama prieš tris savaites iki 7 straipsnio 1 dalyje nurodyto termino laikiniems muitams nustatyti pabaigos.“;

13) 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Sąjungos gamintojai, profesinės sąjungos, importuotojai ir jiems atstovaujanti asociacija, tipiški naudotojai ir atstovaujanti vartotojų organizacija per pranešimą apie antidempingo tyrimo inicijavimą nustatytą laikotarpį gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą Komisijai atsižvelgti į visas nuomones ir informaciją sprendžiant, ar dėl Sąjungos interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims pateikiama tokia informacija arba atitinkamos jos santraukos ir suteikiama teisė reaguoti į tokia informaciją.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per 15 dienų nuo tokių priemonių taikymo pradžios dienos; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.“;

14) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija, deramai atsižvelgdama į konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimus, kaip apibrėžta 19 straipsnyje, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai metinę šio reglamento taikymo ir įgyvendinimo ataskaitą.

Toje ataskaitoje pateikiama informacija apie laikinųjų ir galutinių priemonių taikymą, tyrimų baigimą nenustačius priemonių, išipareigojimus, pakartotinius tyrimus, peržiūras, didelius iškraipymus ir tikrinamuosius vizitus, taip pat apie įvairių įstaigų, atsakingų už šio reglamento įgyvendinimą ir su juo susijusių prievolių vykdymo stebėjimą, veiklą. Ataskaitoje taip pat nurodomos prekybos apsaugos priemonės, kuriomis trečiosios valstybės naudojasi Sąjungos atžvilgiu, ir skundai dėl nustatytų priemonių. Ataskaitoje aptariama Komisijos Prekybos generalinio direktorato bylas nagrinėjančio pareigūno ir MVĮ pagalbos tarnybos veikla, susijusi su šio reglamento taikymu.

Taip pat ataskaitoje nurodoma, kokio požiūrio į socialinius ir aplinkos standartus laikomasi atliekant tyrimus ir kaip į šiuos standartus tyrimuose atsižvelgiama. Tokie standartai apima standartus, nustatytus daugiašaliuose susitarimuose dėl aplinkos apsaugos, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, taip pat šio reglamento Ia priede išvardytose TDO konvencijose ir lygiaverčiuose eksportuojančios valstybės nacionalinės teisės aktuose.“;

b) papildoma šia dalimi:

„4. Ne vėliau kaip 2023 m. birželio 9 d. ir kas penkeri metai po to Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 7 straipsnio 2a dalies, 8 straipsnio 1 dalies ir 9 straipsnio 4 dalies taikymo apžvalgą, įskaitant to taikymo įvertinimą. Prireikus prie tokios apžvalgos gali būti pridėdamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

15) įterpiamas šis straipsnis:

„23a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. Įgaliojimai priimti 7 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami dvejų metų laikotarpiui nuo 2018 m. birželio 8 d. ir jais galima pasinaudoti tik vieną kartą.

7 straipsnio 2a dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. birželio 8 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiui, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio 1 ir 2a dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais (*).

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 7 straipsnio 1 ir 2a dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

(*) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.“

2 straipsnis

Reglamentas (ES) 2016/1037 iš dalies keičiamas taip:

1) 9 straipsnio 1 dalies įžanginė formulė pakeičiama taip:

„1. Šiame reglamente terminas „Sąjungos pramonė“ reiškia panašius produktus gaminančių Sąjungos gamintojų visumą arba tuos iš jų, kurių bendras pagamintas tokių produktų kiekis sudaro didžiąją Sąjungoje pagamintų tokių produktų dalį, išskyrus:“;

2) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Skundus taip pat gali kartu pateikti Sąjungos pramonė arba bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, arba bet kuri asociacija, neturinti juridinio asmens teisių, veikiančios Sąjungos pramonės vardu, ir profesinės sąjungos arba juos gali paremti profesinės sąjungos. Tai nedaro poveikio Sąjungos pramonės galimybei atsiimti skundą.“;

b) įterpiama ši dalis:

„1a. Komisija sudaro palankesnes sąlygas naudotis prekybos apsaugos priemone įvairialypiams ir susiskaidžiuosiems pramonės sektoriams, kuriuos sudaro daugiausia MVĮ, pasitelkiant tam skirtą MVĮ pagalbos tarnybą, pvz., didinant informuotumą, teikiant bendrą informaciją ir paaiškinimus apie procedūras ir apie tai, kaip pateikti skundą, skelbiant standartinius klausimynus visomis oficialiomis Sąjungos kalbomis ir atsakant į bendrus su konkrečiu atveju nesusijusius klausimus.

MVĮ pagalbos tarnyba pateikia standartinės nuolatiniais tikslais teikiamų statistinių duomenų formas ir klausimynus.“;

3) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 7 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„7. Sąjungos gamintojai, kilmės šalies ir (arba) eksportuojančios šalies vyriausybė, profesinės sąjungos, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujanti asociacijos, naudotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė 10 straipsnio 12 dalies antroje pastraipoje nurodyta tvarka, pateikę prašymus raštu, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrimo šalies Komisijai pateiktą informaciją, išskyrus Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus, kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus ir nėra konfidenciali, kaip nustatyta 29 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.“;

b) 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Inicijavus tyrimą pagal 10 straipsnio 11 dalį, jis, jei tai įmanoma, turi būti baigtas per vienus metus. Tačiau bet kuriuo atveju tokie tyrimai turi būti baigiami per 13 mėnesių nuo jų inicijavimo, remiantis išvadomis pagal 13 straipsnį išpareigojimų atžvilgiu arba remiantis išvadomis pagal 15 straipsnį galutinių veiksmų atžvilgiu. Tyrimo laikotarpiai, ypač jei tyrimas susijęs su įvairialypiais ir susiskaidžiusiais pramonės sektoriais, kuriuos sudaro daugiausia MVĮ, jei tai įmanoma, turi sutapti su finansiniais metais.“;

c) papildoma šiomis dalimis:

„11. Panašaus produkto Sąjungos gamintojų prašoma bendradarbiauti su Komisija tyrimuose, inicijuotuose pagal 10 straipsnio 8 dalį.

12. Komisija paskiria bylas nagrinėjantį pareigūną, kurio įgaliojimus ir užduotis Komisija nustato tvirtinamaisiais įgaliojimais ir kuris užtikrina, kad suinteresuotosios šalys veiksmingai naudotųsi procedūrinėmis teisėmis.“;

4) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti, jeigu:

a) pagal 10 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros;

b) suinteresuotosioms šalims apie tai pranešta ir sudaryta tinkama galimybė pateikti informaciją bei pastabas pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą;

c) preliminariai nustatomas faktas, kad importuojamas produktas gauna naudos iš kompensuotinių subsidijų ir dėl to sukėlė žalą Sąjungos pramonei, ir

d) dėl Sąjungos interesų būtina įsikišti siekiant užkirsti kelią tokiai žalai.

Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip po 60 dienų nuo tyrimo inicijavimo, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo pradžios.

Laikinojo kompensacinio muto suma turi atitikti visos laikinai nustatytos kompensuotinos subsidijos sumą.

Jeigu remdamasi visa pateikta informacija Komisija gali preliminariai padaryti aiškią išvadą, kad tokio dydžio laikinojo muto nustatymas neatitinka Sąjungos interesų, laikinojo kompensacinio muto dydis turi būti toks, kad jo pakaktų atitaisyti žalą Sąjungos pramonei, jei jis yra mažesnis, nei bendra apskaičiuota kompensuotinių subsidijų suma.

Trijų savaičių laikotarpiu, po to, kai išsiunčiama informacija suinteresuotosioms šalims pagal 29a straipsnį (išankstinis informacijos atskleidimo laikotarpis), laikinieji muitai nenustatomi. Tokios informacijos suteikimas nedaro poveikio vėlesniam susijusiam sprendimui, kurį gali priimti Komisija.

Ne vėliau kaip 2020 m. birželio 9 d. Komisija įvertina, ar per išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpį importas žymiai išaugo ir, jeigu jis išaugo, ar dėl to Sąjungos pramonei padaryta papildomos žalos, nepaisant priemonių, kurių Komisija galėjo imtis pagal 24 straipsnio 5a dalį ir 15 straipsnio 1 dalį. Ji remiasi konkrečiais duomenimis, surinktais pagal 24 straipsnio 6 dalį ir visa turima susijusia informacija. Komisijai pagal 32b straipsnį priimti deleguotąjį aktą, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpis būtų pakeistas į dviejų savaičių laikotarpį, jeigu importas yra žymiai išaugęs ir dėl to padaryta papildomos žalos, o jeigu tai neįvyko – į keturių savaičių laikotarpį.

Tuo pat metu, kai Komisija suinteresuotosioms šalims pateikia informaciją pagal 29a straipsnį, ji savo interneto svetainėje viešai paskelbia savo ketinimą nustatyti laikinuosius muitus, taip pat nurodydama informaciją apie galimus muitų tarifus.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. Kai žalos skirtumas apskaičiuojamas remiantis tiksline kaina, taikomas tikslinis pelnas nustatomas atsižvelgiant į tokius veiksnius kaip pelningumo lygis prieš padidėjant importui iš tiriamosios valstybės, pelningumo lygis, reikalingas visoms sąnaudoms ir investicijoms padengti, moksliniai tyrimai bei technologinė plėtra ir inovacijos ir pelningumo lygis, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis. Toks pelno skirtumas negali būti mažesnis nei 6 proc.

1b. Nustatant tikslią kainą tinkamai atsižvelgiama į faktines gamybos sąnaudas Sąjungos pramonėje, kurios susidaro dėl daugiašalių aplinkos apsaugos susitarimų ir susijusių protokolų, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, arba dėl Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijų, išvardytų šio reglamento Ia priede. Be to, atsižvelgiama į šio straipsnio 1a dalyje nenurodytas dėl tų susitarimų ir konvencijų susidarancias būsimas sąnaudas, kurias Sąjungos pramonė patirs per priemonės taikymo laikotarpį pagal 18 straipsnio 1 dalį.“;

5) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kai preliminariai buvo nustatytas subsidijavimas ir žala, Komisija, laikydama 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patarimosios procedūros, gali priimti pateiktus pasiūlymus dėl savanoriškų išsipareigojimų, kuriais remiantis:

- a) kilmės ir (arba) eksportuojanti šalis sutinka panaikinti ar apriboti subsidiją arba imtis kitų priemonių šių subsidijų poveikiui kompensuoti arba
- b) bet kuris eksportuotojas išsipareigoja peržiūrėti savo kainas arba nutraukti eksportą į aptariamą vietovę, kol kompensuotinos subsidijos teikia naudą, tokiu būdu, kad Komisija įsitikina, jog žalingas subsidijų poveikis bus pašalintas.

Tokiu atveju ir tol, kol tokie išsipareigojimai galioja, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 12 straipsnio 3 dalį, arba galutiniai muitai, nustatyti pagal 15 straipsnio 1 dalį, netaikomi atitinkamam atitinkamo produkto, gamiamo Komisijos sprendime dėl išsipareigojimų priėmimo (su vėlesniais pakeitimais) nurodytų bendrovių, importui.

Kainos padidėjimai pagal tokius išsipareigojimus turi nebūti didesni nei būtina kompensuotinių subsidijų sumai kompensuoti.

Jeigu remdamasi visa pateikta informacija Komisija gali preliminariai padaryti aiškią išvadą, kad kainos padidėjimo pagal tokius išsipareigojimus nustatymas pagal šio straipsnio 1 dalies trečią pastraipą neatitinka Sąjungos interesų, padidėjimas pagal tokius išsipareigojimus turi būti mažesnis nei kompensuotinių subsidijų suma, jeigu tokio padidėjimo pakaktų atitaisyti žalą Sąjungos pramonei.“;

b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Išskyrus ypatingas aplinkybes, išsipareigojimai negali būti siūlomi vėliau, nei likus penkioms dienoms iki 30 straipsnio 5 dalyje nustatyto pareiškimų pateikimo laikotarpio pabaigos, kad kitoms šalims būtų užtikrinta galimybė pateikti pastabas.“;

c) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Nebūtina priimti pasiūlytų išsipareigojimų, jeigu jų priėmimas laikomas nepraktišku, pavyzdžiui, kai esamų ar galimų eksportuotojų yra pernelyg daug, arba dėl kitų priežasčių, įskaitant su bendrąja politika susijusias priežastis, apimančių visų pirma principus ir prievoles, išdėstytus daugiašaliuose aplinkos apsaugos susitarimuose ir susijusiuose protokoluose, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, ir TDO konvencijose, išvardytose šio reglamento Ia priede. Suinteresuotam eksportuotojui ir (arba) kilmės ir (arba) eksporto šaliai gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių siūloma atmesti pasiūlytą išsipareigojimą, ir jam gali būti sudaryta galimybė dėl to pateikti atitinkamas pastabas. Atmetimo priežastys išdėstomos galutiniame sprendime.

4. Iš šalių, kurios siūlo savo išpareigojimus, reikalaujama pateikti nekonfidencialią tokių išpareigojimų versiją, kuri būtų parengta visapusiškai laikantis 29 straipsnio, kad jie būtų prieinami kitoms tyrimo suinteresuotosioms šalims, Europos Parlamentui ir Tarybai.

Be to, prieš priimant tokį pasiūlymą, Sąjungos pramonei suteikiama galimybė pateikti pastabas dėl pagrindinių išpareigojimų ypatybių.“;

6) 14 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Kompensuotinių subsidijų suma laikoma *de minimis*, jei tokia suma sudaro mažiau nei 1 % *ad valorem*. Tačiau, kai atliekant tyrimus dėl importo iš besivystančių valstybių, *de minimis* riba yra 2 % *ad valorem*.“;

7) 15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Kompensacinio muito dydis neviršija nustatytos kompensuotinos subsidijos sumos.

Jeigu remdamasi visa pateikta informacija Komisija gali padaryti aiškia išvadą, kad priemonių sumos nustatymas pagal trečią pastraipą neatitinka Sąjungos interesų, kompensuotino muito suma turi būti mažesnė, jeigu tokio mažesnio muito pakaktų atitaisyti žalą Sąjungos pramonei.

Jeigu Komisija nėra įregistravusi importo, bet ji, remdamasi visos galutinių priemonių priėmimo metu turimos susijusios informacijos analize, nustato, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu žymiai išauga importas, dėl kurio vykdomas tyrimas, Komisija atspindi papildomą žalą dėl tokio padidėjimo nustatydamą žalos skirtumą ne ilgesniam, nei 18 straipsnio 1 dalyje nurodytasis, laikotarpiui.“;

8) 18 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Jei po pagal šį straipsnį atlikto tyrimo priemonė baigia galioti, visi po to tyrimo dėl prekių, kurioms buvo taikoma muitinės procedūra, inicijavimo dienos surinkti muitai grąžinami, jei dėl to pateikiamas prašymas nacionalinėms muitinės institucijoms ir jos jį patenkina pagal taikytinus Sąjungos muitų teisės aktus dėl muito grąžinimo ir atsisakymo išieškoti muitą. Grąžindamos muitą atitinkamos nacionalinės muitinės institucijos palūkanų nemoka.“;

9) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„4. Tyrimai pagal šį straipsnį pradedami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotosios šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų veiksmų. Tyrimas pradedamas Komisijai priėmus reglamentą, kuriame taip pat nurodoma muitinės institucijoms registruoti importą pagal 24 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Kai tik suinteresuotoji šalis arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo grindžiamas tyrimo inicijavimas, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia inicijuoti tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.“;

b) 6 dalies antra ir trečia pastraipos pakeičiamos taip:

„Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vykdomi už Sąjungos ribų, išimtys gali būti suteiktos atitinkamo produkto gamintojams, kurie, kaip nustatyta, neužsiima vengimo praktika, kaip apibrėžta 3 dalyje.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vykdomi Sąjungoje, išimtys gali būti suteiktos importuotojams, kurie gali įrodyti neužsiimantys vengimo praktika, kaip apibrėžta 3 dalyje.“;

10) 24 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Pagal šį reglamentą gali būti priimtos specialiosios nuostatos, visų pirma susijusios su bendra kilmės sąvokos apibrėžtimi, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013 (*), ir susijusios su kompensacinio muito taikymu ir surinkimu valstybių narių kontinentiniuose šelfuose ar valstybių narių pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) paskelbtose išskirtinėse ekonominėse zonose.

(*) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Inicijavusi tyrimą ir tinkamu laiku informavusi valstybes nares, Komisija gali nurodyti muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo registracijos datos. Importas pradedamas registruoti, kai Sąjungos pramonė pateikia prašymą, kuriame pateikta pakankamų įrodymų tokiam veiksmui pagrįsti. Importas taip pat gali būti pradedamas registruoti pačios Komisijos iniciatyva. Registracija įvedama Komisijos reglamentu. Tokiame reglamente nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, galimos būsimos turtinės prievolės suma. Importas registruojamas ne ilgiau kaip devynis mėnesius.“;

c) įterpiama ši dalis:

„5a. Remdamasi 29a straipsniu Komisija išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu registruoja importą pagal šio straipsnio 5 dalį, išskyrus atvejus, kai ji turi pakankamai įrodymų, kaip apibrėžta 10 straipsnyje, kad nesilaikoma 16 straipsnio 4 dalies c ar d punktų reikalavimų. Priimdama sprendimą dėl registravimo, Komisija visų pirma analizuoja informaciją, surinktą remiantis sukurtais Europos Sąjungos integruotojo tarifo (TARIC) kodais, skirtais tiriamiems produktams pagal šio straipsnio 6 dalį.“;

d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės praneša Komisijai apie tiriamų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, taip pat apie muitų, surinktų vadovaujantis šiuo reglamentu, sumą. Inicijuodama tyrimą pagal 10 straipsnį Komisija sukuria TARIC kodus, atitinkančius tiriamą produktą. Valstybės narės naudoja minėtus TARIC kodus tam, kad praneštų apie tiriamo produkto importą, kai inicijuojamas tyrimas. Gavusi suinteresuotosios šalies konkretų motyvuotą prašymą, Komisija gali nuspręsti suteikti jai informacijos apie atitinkamų produktų bendrą importo apimtį ir vertę nekonfidencialias suvestines.“;

e) papildoma šia dalimi:

„8. Kai Komisija ketina priimti dokumentą, kuriame galimoms suinteresuotosioms šalims pateikiamos bendros gairės dėl šio reglamento taikymo, vykdomos viešosios konsultacijos pagal ES sutarties 11 straipsnio 3 dalį, Europos Parlamentas ir Taryba taip pat gali pareikšti savo nuomonės.“;

11) įterpiamas šis straipsnis:

„24a straipsnis

Valstybės narės kontinentinis šelfas arba išskirtinė ekonominė zona

1. Kompensacinis mokestis gali būti nustatytas subsidijuojamiems produktams, kurių žymus kiekis atgabenamas į dirbtinę salą, stacionarius arba plūduriuojančius įrenginius arba kitas valstybių narių kontinentiniuose šelfuose esančias struktūras arba valstybių narių pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) paskelbtas išskirtines ekonomines zonas, jeigu tuo būtų padaryta žala Sąjungos pramonei. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomos tokių muitų atsiradimo sąlygos bei procedūros dėl pranešimo apie tokius produktus, jų deklaravimo ir tokių muitų mokėjimo, įskaitant muitų išieškojimą, grąžinimą ir atsisakymą išieškoti (muitinės priemonė). Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija mokestis nustato, kaip nurodyta 1 dalyje, tik nuo tos dienos, kai 1 dalyje muitinės priemonė pradeda taikyti. Komisija praneša visiems ekonominės veiklos vykdytojams, kad muitinės priemonė pradeda taikyti, atskirai apie tai paskelbdama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*“;

12) 27 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Tais atvejais, kai Sąjungos gamintojų, eksportuotojų ar importuotojų, produktų tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: tyrimui atrenkamas tiksliai pagrįstai nustatytas šalių, produktų ar sandorių skaičius naudojant pagal atrankos metu turimą informaciją statistiniu požiūriu pagrįstą imtį arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai iširti per turimą laiką.“;

2. Šalių, produktų rūšių ar sandorių galutinę atranką pagal tas imties nuostatas vykdo Komisija. Tačiau, kad būtų galima atrinkti tipišką imtį, pirmenybė teikiama imčiai, kuri atrenkama tariantis su atitinkamomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir pateikia pakankamai informacijos per vieną savaitę nuo tyrimo inicijavimo.“;

13) įterpiamas šis straipsnis:

„29a straipsnis

Informacija pradiniam etape

1. Sąjungos gamintojai, importuotojai, eksportuotojai, jiems atstovaujančios asociacijos bei kilmės ir (arba) eksportuojančios šalys gali prašyti pateikti jiems informaciją apie planuojamą laikinųjų muitų nustatymą. Prašymai pateikti tokią informaciją teikiami raštu, laikantis pranešime apie inicijavimą nustatyto termino. Tokia informacija toms šalims pateikiama prieš tris savaites iki laikinųjų muitų nustatymo. Tokia informacija apima: tik informavimo tikslais teikiamą siūlomų muitų santrauką, tai, kaip apskaičiuoti kompensuotinos subsidijos suma ir skirtumas, pakankami Sąjungos pramonei padarytai žalai atitaisyti, tinkamai atsižvelgiant į poreikį laikytis prievolių užtikrinti konfidencialumą, kaip nustatyta 29 straipsnyje. Šalys per tris darbo dienas nuo tokios informacijos pateikimo dienos pateikia pastabas dėl skaičiavimų tikslumo.

2. Tais atvejais, kai ketinama ne nustatyti laikinuosius muitus, o tęsti tyrimą, suinteresuotosioms šalims apie tai pranešama prieš tris savaites iki 12 straipsnio 1 dalyje nurodyto termino laikiniams muitams nustatyti pabaigos.“;

14) 31 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Sąjungos gamintojai, profesinės sąjungos, importuotojai ir jiems atstovaujančios asociacijos, tipiški naudotojai ir atstovaujančios vartotojų organizacijos per pranešime apie tyrimo dėl kompensacinio muto nustatymo inicijavimą nustatytą laikotarpį gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą institucijoms atsižvelgti į visas nuomones ir informaciją sprendžiant, ar dėl Sąjungos interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims pateikiama tokia informacija arba atitinkamos jos santraukos ir suteikiama teisė reaguoti į tokią informaciją.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per 15 dienų nuo tokių priemonių taikymo pradžios dienos; kitoms šalims pateikiamos šios pastabos arba atitinkamos jų santraukos ir jos turi teisę reaguoti į tokias pastabas.“;

15) įterpiami šie straipsniai:

„32a straipsnis

Ataskaita

1. Komisija, deramai atsižvelgdama į konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimus, kaip apibrėžta 29 straipsnyje, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai metinę šio reglamento taikymo ir įgyvendinimo ataskaitą.

Toje ataskaitoje pateikiama informacija apie laikinųjų ir galutinių priemonių taikymą, tyrimų baigimą nenustačius priemonių, išpareigojimus, pakartotinius tyrimus, peržiūras, didelius iškraipymus ir tikrinamuosius vizitus, taip pat apie įvairių įstaigų, atsakingų už šio reglamento įgyvendinimą ir su juo susijusių prievolių vykdymo stebėjimą, veiklą. Ataskaitoje taip pat nurodomos prekybos apsaugos priemonės, kuriomis trečiosios valstybės naudojasi Sąjungos atžvilgiu, ir skundai dėl nustatytų priemonių. Ataskaitoje aptariama Komisijos Prekybos generalinio direktorato bylas nagrinėjančio pareigūno ir MVĮ pagalbos tarnybos veikla, susijusi su šio reglamento taikymu.

Taip pat ataskaitoje nurodoma, kokio požiūrio į socialinius ir aplinkos standartus laikomasi atliekant tyrimus ir kaip į šiuos standartus tyrimuose atsižvelgiama. Tokie standartai apima standartus, nustatytus daugiašaliuose susitarimuose dėl aplinkos apsaugos, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, taip pat šio reglamento I a priede išvardytose TDO konvencijose ir lygiavėriuose eksportuojančios valstybės nacionalinės teisės aktuose.

2. Ne vėliau kaip 2023 m. birželio 9 d. ir kas penkeri metai po to Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 12 straipsnio 1 dalies trečios ir ketvirtos pastraipų, 13 straipsnio 1 dalies trečios ir ketvirtos pastraipų ir 15 straipsnio 1 dalies trečios ir ketvirtos pastraipų taikymo apžvalgą, įskaitant šio taikymo įvertinimą. Prireikus prie tokios apžvalgos gali būti pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

32b straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. Įgaliojimai priimti 12 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami dvejų metų laikotarpiui nuo 2018 m. birželio 8 d. ir jais galima pasinaudoti tik vieną kartą.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 12 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnėje jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais (*).
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 12 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

(*) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.“

3 straipsnis

Šio reglamento priedas įtraukiamas kaip reglamentų (ES) 2016/1036 ir (ES) 2016/1037 Ia priedas.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Šis reglamentas taikomas visiems tyrimams, kurių inicijavimą pranešimas pagal Reglamento (ES) 2016/1036 5 straipsnio 9 dalį arba Reglamento (ES) 2016/1037 10 straipsnio 11 dalį paskelbtas *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2018 m. gegužės 30 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

L. PAVLOVA

PRIEDAS

„Ia PRIEDAS

ŠIAME REGLAMENTE NURODYTOS TDO KONVENCIJOS

1. Konvencija dėl priverstinio ar privalomojo darbo (Nr. 29) (1930 m.)
 2. Konvencija dėl asociacijų laisvės ir teisės jungtis į organizacijas gynimo (Nr. 87) (1948 m.)
 3. Konvencija dėl teisės jungtis į organizacijas ir vesti kolektyvines derybas principų taikymo (Nr. 98) (1949 m.)
 4. Konvencija dėl vienodo atlyginimo vyrams ir moterims už lygiavertį darbą (Nr. 100) (1951 m.)
 5. Konvencija dėl priverstinio darbo panaikinimo (Nr. 105) (1957 m.)
 6. Konvencija dėl diskriminacijos darbo ir profesinės veiklos srityje (Nr. 111) (1958 m.)
 7. Konvencija dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus (Nr. 138) (1973 m.)
 8. Konvencija dėl nepriimtino vaikų darbo uždraudimo ir neatidėliotinių veiksmų tokiam darbui panaikinti (Nr. 182) (1999 m.)“
-